

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tome Frankiče a přísedících Mgr. Zdeňka Novotného a Ing. D.y Murové v hlavním líčení konaném dne 6. srpna 2024 v Praze, takto:

obžalovaný

D. Z.

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve vazební věznici xxx,

je vinen, že

dne 10. 11. 2023 kolem 22:15 hodin v xxx, poté, co viděl svou manželku E. Z., nar. xxx, jak stojí venku před domem u dětského hřiště opřená zády o plot, a pro něj neznámý muž, pošk. A. G., nar. xxx, stál v její těsné blízkosti, čelem proti ní, kdy se rukou opíral o plot vedle ní, tak, aniž by jeho manželka byla poškozeným jakkoli ohrožována, přišel k nim a ihned napadl poškozeného G. tak, že jej ze zadu levou rukou chytil za pravé rameno, otočil jej k sobě a tzv. jakutským nožem o velikosti 25 cm s dřevěnou stříenkou a čepelí o délce 12 cm, který držel v pravé ruce, poškozeného velkou silou bodl do hrudníku, konkrétně s vbodem v nadbříšku (pod mečovým výběžkem hrudní kosti) délky asi 5 cm pronikající osrdečníkem do pravé srdeční komory, kdy v důsledku došlo ke krvácení a proniknutí vzduchu do osrdečníkového vaku, a v případě, že by mu nebyla poskytnuta včasná lékařská pomoc, na níž se obžalovaný bezprostředně po činu také podílel, a následně vysoce specializovaná kardiokirurgická péče spočívající v emergentní operaci srdce, zranění by vedlo ke smrti poškozeného, přičemž při takto vedeném způsobu útoku na poškozeného s ohledem na charakter útočného nástroje, intenzitu útoku a to, že útok směřoval do oblasti hrudníku, tedy do místa, kde se nacházejí životně důležité orgány, obžalovaný věděl, že poškozenému může způsobit smrt a přesto uvedeným způsobem jednal,

tedy: jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k usmrcení jiného, kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

jednak se na místě veřejnosti přístupném dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

jednak zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání deseti (10) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný **pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku se v rámci úhrnného trestu dále ukládá trest propadnutí věci, a to jakutského nože o celkové délce 25 cm s dřevěnou stěrkou a čepelí o délce 12 cm

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 41197518, částku 264.507 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % p.a. od 22.6.2024 do zaplacení.

Podle § 99 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení protitoxikomanické, protialkoholní a psychiatrické v ambulantní formě výkonu.

Oduvodnění

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení má soud za prokázaný skutkový děj tak, jak vymezen ve skutkové větě rozsudku.

2. **Obžalovaný D. Z.** v rámci **vyjádření se k obžalobě** uvedl, že ve smyslu podané obžaloby, tak, jak je napsaná, se cítí být nevinný, neboť nejednal v úmyslu poškozeného zranit či zabít. Chtěl pouze ochránit svoji manželku. S navrhovaným trestem nesouhlasí. S ochranným opatřením problém nemá, jelikož se to stalo pod vlivem návykové látky. Obhájce obžalovaného doplnil, že obžalovaný se necítí být vinný trestným činem pokusu vraždy, jak uvádí obžaloba. To, že by při té události došlo k úrazu poškozeného, tak, jak je dokumentováno lékařskými zprávami, obžalovaný nezpochybňuje.

3. V rámci **výslechu** pak obžalovaný D. Z. uvedl, že časové a místní údaje tvrzené obžalobou sedí, na hodiny ale přesně nekoukal. Ten den se vracel ze zaměstnání. Doma před vchodem, kde jsou schody, si zapálil cigaretu, předtím si zakouřil THC. Jak tam stál, tak se mu udělalo špatně, a proto se šel projít po parkovišti. Když se vrátil před vchod, tak uslyšel nahlas dvakrát křičet svoji manželku něť pažalsta, něť pažalsta (opakovaně *prosím ne*). Před ním byl velký keř a byla tma, tak nevěděl, co se děje. Dostal o manželku strach, seběhl dolů ze schodů a okamžitě, když viděl dvoumetrového pána (poškozený G.), o kterém neměl tušení, kdo to je, tak za ním běžel. Přiběhl k němu zezadu a levou rukou ho velkou silou otočil a škube s ním dozadu. Žádný verbální projev u toho nepoužil, protože se bál. To, zda viděl nějaký aktivní pohyb poškozeného vůči manželce, říct nedokázal, poškozený stál k němu zády, pouze viděl jeho ruku opřenou o plot a jako by se mohlo zdát, že jí brání v pohybu. V tu chvíli, když poškozeného otáčel, měl v přední náprsní kapse nůž zabalený volně v utěrce, aby si nezničil bundu. Ten vytáhl současně s tím, když poškozeného otáčel. Nůž držel v pravé ruce, a to dost křečovitě. Vytáhl ho ze strachu o manželku, neměl povědomí o tom, že je venku, viděl dvoumetrového pána, tak se bál. Určitě na poškozeného nechtěl zaútočit. Úmysl usmrtit poškozeného popírá. Poškozený na

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

to otočení reagoval tak, že klopýtnul dozadu, protože to nečekal, a pak přepadl dopředu, kdy se napíchl na nůž, který on držel v ruce. Byli hrozně blízko u sebe. Obžalovaný, který měří 180 cm, ukázal, že držel nůž v úrovni svého pasu s čepelí směrem nahoru. K žádnému aktivnímu bodnutí z jeho strany nedošlo. To, že na něj poškozený padá, viděl, ale už nestihl ucuknout. Byla to otázka dvou vteřin, nikdo nestihl ani nic říct. Nůž z poškozeného vyndal on. Když zjistil, že došlo k zásahu poškozeného nožem, snažil se ho zachránit a začal mu okamžitě poskytovat první pomoc. On i manželka zavolali záchrannou službu. S manželkou se dále snažili poškozeného posadit na zem a dali mu rondon na zatlačení krvácení. Pak mu manželka řekla, ať přinese nějakou vodu a ručníky. Běžel domů, kam s sebou vzal i ten nůž, který polil vodou, když si umýval ruce od krve a schoval ho do dětského pokoje do prádla. Poté běžel zpátky. Následně i s manželkou setrvali na místě do příjezdu záchranné služby a policie a dál pomáhali poškozenému. Poškozený byl po celou dobu při vědomí. Neměl důvod utíkat, jelikož věděl, že neútočil, a že k tomu došlo nešťastnou náhodou. Verzi o neznámém pachateli uváděl, protože byl hodně rozrušen a strašně se bál. Tak prostě řekl tohle. Po propuštění z místní oddělení setrval u rodičů manželky a nikam se nesnažil utíkat. Chtěl pouze ochránit svoji manželku, protože situace na Praze xxx není dobrá. Až druhý den zjistil, že šlo o jejího kamaráda, ale v tu chvíli to nevěděl. Byl už osmý den v práci, byl unavený a špatně to vyhodnotil. Kdyby věděl, že jde manželka s někým ven, tak by se nic takového nestalo. Manželka mu k tomu, proč volala o pomoc, nic neřekla. S poškozeným si povídali. Obžalovaný si myslel, že ani neví, že volala nět pažalsta, pro ně to byl normální hovor, pro něj ne. Byl si absolutně jistý, že ji slyšel dvakrát nahlas volat nět pažalsta. Dále obžalovaný uvedl, že nože u sebe nosí běžně, jelikož pracuje 20 až 25 dní, tak je má většinou u sebe v batohu. Tento konkrétní nůž u sebe nosí jen tak, je zvyklý u sebe nosit pracovní nože, tak nůž je pro něj nůž. Nosil ho v pravé přední náprsní kapse bundy. Byl to dar od rodiny manželky z Ruska. Tvzení obžaloby ohledně toho, že byl jeho útok motivován žárlivostí, obžalovaný popírá. S manželkou měli krizi asi před třemi lety, než odjel na xxx, ale tu zažehnali. Poté byl pracovně od září nebo října do května na xxx. Manželka s dětmi za ním jezdila. Původně se tam chtěli přestěhovat, ale nakonec se s manželkou dohodli, že se vrátí do ČR. Soužití s manželkou v době od května do listopadu charakterizoval jako úplně v pořádku, občas se chytli kvůli práci, ale nebylo to nic zásadního. Následující víkend plánovali jít společně s dětma do botanický zahrady a grilovat. Škodu způsobenou zdravotní pojišťovně a poškozenému G. je připraven uhradit.

4. V hlavním líčení byla v procesním postavení **svědka** vyslechnuta **E. Z.**, manželka obžalovaného, která vypověděla, že s obžalovaným jsou manžely devět let, a že je v České republice od svých devíti let. S poškozeným se zná dlouho, asi od jejich šestnácti let. Obžalovaný poškozeného nikdy osobně neviděl, možná viděl nějakou fotku nebo o něm od ní slyšel. K věci pak vypověděla, že toho dne se odpoledne sešla s poškozeným v centru, protože potřeboval pomoci s trvalým pobytem na cizinecké policii. Měla u sebe děti, takže to moc probrat nešlo a nemohli si ani pokecat. Domluvili se tedy, že se večer, poté, co děti uloží, sejdou v nejbližším baru a proberou to. Tam si pak dala jedno malé pivo a poškozený měl velké. O tom, že půjde s poškozeným ven, manželovi neříkala. V okamžiku, kdy k posuzovanému skutku došlo, stála s poškozeným u plotu před školou, která je před jejich panelákem. Ona byla u plotu a poškozený stál naproti ní, takže zády k paneláku. To, jestli byl opřený o zeď si již nevybavila. Loučili se a normálně si spolu rusky povídali. To, že by řekla nět pažalsta, nět pažalsta (česky ne, prosím) nedokázala potvrdit ani vyvrátit, už nevěděla, o čem v ten okamžik zrovna mluvili, a jaká konkrétní slova padla. Pamatovala si, že jí poškozený říkal o svojí přítelkyni, že je nešťastný nebo něco takového. K předestřené výpovědi z protokolu o výsledku poškozeného (str. 9), kde poškozený uvedl, že se mohla projevovat trochu hlasitěji, uvedla, že je to možné, a že to nevylučuje. Poškozený ji v tu chvíli neohrožoval a ani se ji nesnažil objímat nebo něco podobného. Seběhlo se to strašně rychle. Příchod obžalovaného nezaznamenala. Myslela si, že ani nic neříkal. Najednou se poškozený prudkým pohybem otočil, bylo zjevné, že ho někdo strhnul, ztratil rovnováhu a naklonil se dozadu, dopředu, a pak uviděla obžalovaného. Když se poškozený takto kymácel, tak už byli s obžalovaným u sebe. Co přesně, kdo dělal, říct nedokázala. Vybavila si, že poškozený se dopředu zakymácel horní částí těla, a že poškozený na obžalovaného upadnul. Bylo vidět, že jak padal, tak ho obžalovaný automaticky chytal. Proběhlo to během vteřiny, žádné fyzické ataky rukama nebo nohama do těla poškozeného neviděla. Rovněž neviděla aktivní pohyb rukou směrem k tělu poškozeného a

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

ani nůž v ruce obžalovaného. Poté pár vteřin nevěděla, co se dělo. Pamatovala si, že poškozený byl u plotu a držel se za hrudník, a že řekl něco ve smyslu: „já umírám“. Myslela si, že je to blbý vtíp, ale když sklopila hlavu, tak tam byla krev. Snažila se zavolat záchranku, ale už byla v takovém šoku, že ani nemohla odblokovat mobil a vytočit číslo, takže už ani neví, jestli se dovolala. Určitě ale věděla, že obžalovaný se tam dovolal. Obžalovaný se snažil poškozenému pomoci, běhal domů pro vodu a hadry. Na místě setrval až do příjezdu záchranky. Ona ztuhla a nedokázala se pohnout z místa. Nikdo jiný tam nebyl. Kde byl nůž nevěděla, neviděla ho. O tom, že obžalovaný u sebe nosí nůž, taktéž nevěděla. Na žádost obhájce obžalovaného byl svědkyni nůž obžalovaného předložen a svědkyně poté uvedla, že tento nůž zná velice dobře, protože ho věnoval obžalovanému její dědeček, když za ním byla na návštěvě v Rusku. O tom skutku se pak s obžalovaným bavili, ale už nedokáže říct, co si řekli, protože následující dny a měsíce má v mlze a nejraději by na to zapomněla. Pamatovala si, že jí obžalovaný sdělil, že to neplánoval, byla to nešťastná nehoda. Dále si pamatovala, že jí obžalovaný říkal, že ji viděl a slyšel ji něco říkat hlasitěji, a že se mu zdálo, že je v ohrožení. Víc k tomu říct nedokázala. Pokud jde o verzi o neznámém útočníkovi, která tam byla uváděna v prvotní fázi, tak k tomu uvedla, že neví, koho tato verze napadla, a že to říkala třeba ona, protože byla v takovém šoku, že nevěděla, co říká. Na dotaz, zda je jí známo, že obžalovaný požívá návykové látky, odpověděla, že občas používá marihuanu, a že to na něm spíše nepozná, když si dá. K jejich vztahu s obžalovaným uvedla, že ze začátku byli oba dva hodně žárliví, ale teď, jak mají děti, tak už mají jiné starosti. Složitě období měli před lety, ale vyřešili to. V době, kdy došlo k posuzovanému skutku, měli dobrý vztah a vedli normální rodinný život. O nadcházejícím víkendu měli jít všichni do Botanické zahrady, příp. do zoo.

5. **Námítka obhájce** ohledně dotazu přisedícího na svědkyni týkajícího se dříve uváděné verze o neznámém útočníku, z toho důvodu, že tento poznatek nevyplyvá z důkazu, který by byl řádně proveden, byla předsedou senátu zamítnuta, neboť tato skutečnost (tvrzení o neznámém pachateli podávané na místě činu) vyplývala z důkazů, které procesně způsobitelné jsou a takto byly k důkazu provedeny, konkrétně se jedná o kamerové záznamy policejních hlídek (např. záznam ze složky T. s názvem 341308_341308_232311110222408_0599_N nebo záznam ze složky S. s názvem 327514_327514_10112023223334_1851_N), úřední záznamy hlídky Policie ČR, Místního oddělení Stodůlky (č.l. 448-452) a také Volání na linku 155. a také záznam zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy)

6. V hlavním líčení byla dále postupem podle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně přečtena výpověď **svědka poškozeného A. G.** (č.l. 118), kterou jmenovaný podal v přípravném řízení. Soud dodává, že k přečtení dané výpovědi poškozeného by byly splněny i podmínky ust. § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu. Poškozený A. G. takto vypověděl, že je kamarádem E. Z. asi již 15 let, kdy se přátelí jejich rodiny, mají výjimečně kamarádské vztahy, nikdy mezi nimi nebyl milenecký poměr. Dne 10.11.2023 se spolu sešli již odpoledne. Pomohl jí vyzvednout děti ze školy a domluvili se, že se sejdou v klidu večer, aby si popovídali. Vyzvedl jí asi kolem 21:00 hod. u ní doma a šli do baru nedaleko jejího bydliště. Říkala mu, že má doma dvě děti, a že nemůže být dlouho venku. V baru vypil jedno velké pivo a ona malé. Kolem 22:00 hod. z baru odešli a on jí doprovázel směrem domů, bylo to kousek, asi 5 až 10 minut pěšky. Když přišli k jejímu domu, stáli tam a povídali si. E. byla opřená zády o plot nějaké školy, on stál čelem k ní směrem k plotu, zády do ulice a možná se jednou rukou držel plotu. Stáli blízko sebe, ale neobjímali se, jsou kamarádi. Během hovoru E. neplakala, ani nekřičela, normálně si povídali. On jí vyprávěl o svých osobních problémech s nevěstou a ona mu říkala, že u ní je vše v pořádku. O tom, že by měla nějaké problémy v manželství mu nic neříkala. K dotazu poté doplnil, že v průběhu toho, když si s E. povídali, mohli být hlasitější, například, když E. reagovala na jeho sdělení slovy: „neříkej, opravdu, určitě, to není možné apod.“. Jinak ale on hlasitě nehovoří. Po nějaké chvilí si koutkem oka všiml, že někdo běží, ale nevěnoval tomu pozornost. Ten člověk (obžalovaný) k němu ale zprava zezadu přiběhl a prudce ho levou rukou otočil za pravé rameno. Jak to nečekal, ztratil rovnováhu, klopýtl dozadu, a když se vrátil zpět, připustil, že setrvačností se možná i předklonil dopředu, pocítil úder jako by ho praštili. Později při popisu toho napadení uvedl, že to byl spíše nějaký dotek, silný úder necítil, a že to bylo, jako by ho lehce strčili,

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

nenapadlo by ho, že při takovém doteku do něj může nůž projít jako do másla. Na ten úder od toho muže nestihl vůbec nijak reagovat, bylo to rychlé, muž předtím, než ho otočil, nic neříkal. Rozhodně se předtím spolu nebavili, nehádali, nepředcházeli tomu žádný konflikt. Způsob, jakým došlo k jeho napadení, předvedl za pomoci figuranta a makety nože na videozáznam. Po tom otočení stáli blízko naproti sobě a zdálo se mu, že při tom, když ztratil rovnováhu, tak ho ten muž snaží udržet. To, jestli na toho muže upadl, nedokázal přesně říct. Dále poškozený popsal, že nejdříve ucítil jen nějaký dotek, a pak začal cítit bolest, ale nechápal proč, a až potom, co cítil to mokro a rozepnul si plášť (měl na sobě svetr a kabát), uviděl, že má rozříznutí hrudník a z rány masivně teče krev, pochopil, že ho bodnul. Jak uviděl tu ránu na hrudníku, pochopil, že je třeba zavolat záchranku a řekl E., aby jí zavolala, ta ale byla v šoku a v panice, že ani nedokázala vytočit telefonní číslo, ale nakonec tam volala. U toho muže v ten moment viděl vystrašené oči, taky nevěřil tomu, co se děje. Dále viděl, že hned, jak mu začala téct krev, tak že ten muž volal ze svého telefonu záchranku. Poté někam utekl a pak se vrátil a přinesl mikinu černé barvy nebo košili, kterou mu tlačil na ránu. Hodně to krvácelo, on se začal bát o svůj život. Viděl, že ten člověk se mu snaží pomoci, ale úplně neví, co dělat. Pak ten muž zase odběhl a přinesl láhev s vodou. Pamatoval si, že ten muž byl v panice, že E. křičela, a že on byl na zemi. Víc si už nepamatoval. Muž, který ho zranil byl tím mužem, který ho následně ošetřoval. To, že je to manžel E. se od ní dozvěděl až v nemocnici, když ho byla navštívit. Do té doby ho neznal. Mluvili spolu o tom, co se stalo, byla z toho v šoku a viděl na ni, že to těžce prožívá. Omlouvala se. Pochopil to tak, že manžel viděl svou manželku s jiným mužem, že žárlil. Po propuštění z nemocnice bydlel v bytě rodičů E. hned ve vedlejší bytě, protože nebyl schopný se o sebe postarat a ona mu pomáhala.

7. Pokud jde o zranění, které mu bylo způsobeno, tak od lékařů ví, že mu bylo zasaženo srdce. Museli mu otevřít hrudník a ošetřit ho. Bylo mu řečeno, že to sroste po třech měsících a následná rekonvalescence bude trvat kolem roku. Nesmí nic dělat, nesmí mít žádnou tělesnou námahu, naklánět se, nesmí mít žádnou zátěž, nesmí chodit rychle po schodech, špatně se mu sedí, 3 měsíce musí být v klidu. Dle lékařů je prognóza dobrá, musí chodit na kontroly. Stále cítí bolest, musí brát léky, když se snaží jít rychleji, píchá ho u srdce, zrychluje se mu pulz. Těžko se mu spí, když zakašle, je to bolestivé. Má nepříjemné pocity, když sedí. Složitě se mu dodržuje základní hygiena, ránu musí omývat jen velmi opatrně. Po psychické stránce je mu těžko, vzniklo to z ničeho nic, nic neprovedl, dostal se do takové situace, která je pro něj velmi těžká. V nemocnici byl týden, poprosil je, aby ho pustili, doma je mu lépe. Charakter jeho zaměstnání je kancelářská práce, důležité věci může vyřídit telefonicky nebo přes internet. Ještě nenašel odvalu informovat o svém zdravotním stavu a o události rodinu, ale má v plánu, až to lékaři dovolí, odcestovat do Ruska. V České republice pobývá dlouhodobě, bude se sem vracet.

8. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody poškozený G. nepřipojil, a rovněž se podle § 43 odst. 5 tr. řádu vzdal všech procesních práv, které mu tento zákon jako poškozenému přiznává.

9. Při hlavním líčení byl **přehrán videozáznam pořízený při výslechu poškozeného G.**, na kterém je zachyceno, jak poškozený předváděl, že mělo dojít k napadení.

10. V hlavním líčení byl vyslechnut **znalec MUDr. Jiří Hladík, prim.**, který v přípravném řízení písemně zpracoval **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odpovědi soudní lékařství**, k posouzení utrpených poranění poškozeného A. G. (č.l. 334-378). Znalec MUDr. Hladík pak po poučení potvrdil závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku a tyto přednesl v zásadě shodně s písemným vyhotovením posudku. Z těchto závěrů znalce pak vyplývá, že poškozený A. G. utrpěl dne 10.11.2023 bodnou ránu s vbodem v nadbřišku (pod mečovým výběžkem hrudní kosti) délky asi 5 cm pronikající osrdečnickem do pravé srdeční komory, která vznikla tlakem hrotnatého ostrého nástroje působícího proti trupu poškozeného, který velkou silou (při hodnocení malá - střední - velká) pronikal zpředu směrem dozadu a vzhůru. V důsledku bodné rány došlo ke krvácení a proniknutí vzduchu do osrdečnickového vaku. Bodnutím tzv. jakutským nožem lze vznik poranění velmi dobře vysvětlit. Zranění poškozeného A. G. je vážné poranění, které bezprostředně ohrožovalo jeho život a v případě, že by nebyla poskytnuta včasná vysoce specializovaná kardiokirurgická péče, zranění by

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

vedlo ke smrti. Ze soudně lékařského hlediska má zranění charakter těžké újmy na zdraví, a to pro poškození důležitého orgánu - srdce. Následkem zranění spojeného s urgentní operací a hospitalizací byl následně nezbytný klidový režim s vyloučením fyzické zátěže po dobu asi šesti týdnů. Trvalé následky se zpravidla hodnotí až po jednom roce od vzniku poranění. V případě, že nenastanou pozdní komplikace, lze usuzovat, že žádné následky (vyjma jizvy na hrudníku) nenastanou. K době, po které by mohla od vzniku poranění smrt nastat, se nelze jednoznačně vyjádřit, neboť je závislá od více faktorů - např. zdali by byl poškozený po bodné ráně v klidu, v jaké poloze, na teplotě prostředí, celkovém zdravotním stavu apod. Obecně však lze usuzovat, že smrt by mohla nastat do několika desítek minut po přijetí do nemocnice v případě, že by mu nebyla poskytnuta lékařská pomoc. Léčba spočívala v neodkladném operačním zákroku, kdy došlo k chirurgickému otevření dutiny hrudní a sešití pravé srdeční komory, kyslíkové podpoře, podávání infuzních roztoků, antibiotik, léků tlumících bolest včetně opioidních léků snižujících riziko vytvoření krevních sraženin (tzv. trombóza) v cévním řečišti, v klidovém režimu a rehabilitaci. V průběhu hospitalizace ani v průběhu následných ambulantních kontrol nenastaly žádné komplikace. Dále byla poškozenému doporučena lázeňská léčba. U poškozeného nebyla zjištěna žádná poranění, která by svědčila pro jeho obranu před napadením ostrým hrotnatým nástrojem. Ve znalci dostupné zdravotnické dokumentaci není uveden záznam o vyšetření hladiny alkoholu v krvi v době přijetí či po přijetí do nemocničního zařízení.

11. V rámci následných dotazů pak znalec uvedl, že pokud bude vést nůž střední silou a poškozený si na něj naběhne, tak se pořeže ten, kdo drží nůž, protože ten nůž sjede a bude pořezaný podle toho, kam směřuje to ostří, buď bude mít pořezané šlachy v oblasti základních článků prstů, anebo dlaně. U poškozeného bude drobný nábod na kůži. Pro to, aby hrotnatý nástroj pronikl, resp. zajel do těla, je třeba nůž pevně svírat, mít fixované zápěstí a loket, a ještě dělat protipohyb, resp. aktivně držet, protože jinak se ta ruka vrátí zpět.

12. Následně pak bylo obžalovanému umožněno, aby na znalci, který představoval poškozeného, předvedl, jak mělo k interakci mezi ním a poškozeným dojít. K tomu poté znalec uvedl, že zranění poškozeného nelze tímto způsobem vysvětlit.

13. K této demonstraci soud dodává, že následně obhájce (HL 22.7.2024), ve snaze přesvědčit soud, aby nepřihlížel k závěrům znalce MUDr. Hladíka, s tím, že znalec (soudní lékařství) vůbec není oprávněn se vyjadřovat k mechanismu vzniku zranění a k síle, kterou bylo působeno při vzniku zranění, a že pokud soud k těmto závěrům znalce bude přihlížet, bude se jednat o postup nezákonný, poukazoval také na *jakýsi vyšetřovací pokus*, který je dle obhájce nezákonný, tak k tomu soud uvádí, že se o vyšetřovací pokus ve smyslu ust. § 104c tr. řádu nejednalo a pro umožnění takovéto demonstrace neshledává žádnou zákonnou překážku.

14. Na dotaz státní zástupkyně ohledně hloubky bodného kanálu, znalec MUDr. Hladík odpověděl, že tu zjistit nelze, protože tam záleží, jestli srdce bylo v tzv. systole, kdy ten sval je stažený a pumpuje krev do oběhu nebo v tzv. diastole, kdy je to srdce roztažené. Mezi tím je poměrně velký centimetrový rozdíl, ale ta hloubka byla několik cm určitě, odhadem třeba pět cm. Nůž při tom bodnutí pronikl kůží, která je sama o sobě pevná, podkožím, svalovými skupinami, kdy se kupí přímý břišní sval a šikmé svaly, pak pohrudnicí, což je blána, a dále osrdečníkem a srdcem, což je svalovina. Tedy je tam několik svalových vrstev. K tomu, aby nůž pronikl do srdce je třeba velké energie. K dotazu, jak je možné, že to poškozený přežil, když mu ten nůž z těla vytáhli, znalec vysvětlil, že pokud by došlo k zasažení levé komory, která zásobuje celé tělo, a kde je ten objem krve daleko větší, bylo by to horší a ten nástroj by se tam měl nechat. V daném případě došlo k zasažení pravé komory, která zásobuje jenom plíce, kde je ten krevní tlak menší, takže to tam takový význam nemělo.

15. Pokud jde o způsob léčby, jakým se to poranění léčí, tak k tomu znalec MUDr. Hladík uvedl, že je zde intenzivní léčba. Prvořadý je chirurgický zákrok, dále protišokové opatření, infuzní roztoky, kdy se doplňuje krevní oběh, tlumení opiáty, což je z těch léků tlumících bolesti skupina s nejvyšším účinkem tlumení bolesti, podávání antibiotik, podávání léků zabraňujících srážlivosti krve v cévách, aby se

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

předešlo embolii a pak v první fázi ty život zachraňující výkony, podání adrenalinu pro podporu srdeční činnosti, umělá plicní ventilace. Poškozený byl z nemocnice propuštěn v celkově dobrém stavu, nebyly tam komplikace, ale je nutné dodržovat klidový fyzický režim během rekonvalescence. Může přetrvávat dušnost a může mít bolesti a píchání v oblasti rány. Po třech měsících už lze ale vykonávat nějakou fyzickou činnost, klidová doba v trvání jednoho roku, kterou uváděl poškozený, je přetážená.

16. K žádosti obhájce obžalovaného byl znalci přehrán videozáznam způsobu napadení, tak jak ho popisuje poškozený, pořízený při výslechu poškozeného v přípravném řízení. Na dotaz obhájce, zda tento záznam viděl, znalec nedokázal odpovědět s tím, že si to nepamatuje. K dalším dotazům uvedl, že jeho znalecká odbornost je zdravotnictví, soudní lékařství, a že v rámci této odbornosti mu náleží posuzování mechanismu vzniku poranění. Na základě zhlédnutého záznamu vyloučil, že by ke zranění poškozeného mohlo dojít tím, že se zaklonil a kývl sebou dopředu. Dále vyloučil, že by mohlo dojít k průbodů pronikajícím do dutiny břišní při tom, když cca dva metry vysoký člověk zavravorá, upadne na nůž jednající osoby a na ten se napíchne, a to i když se ho ta osoba snaží udržet. Za této situace dojde k nabodnutí poškozeného, nikoliv k průbodů pronikajícím do dutiny břišní. Něco jiného by bylo, když by obžalovaný spadl a nůž by držel čepelí směrem vzhůru a měl ruku loktem opřenou o zem, protože ta ruka by neměla kam uhnout a ten poškozený by prostým nekoordinovaným pádem ze své výšky 198 cm na něj spadl. Na to následně obhájce s obžalovaným za použití makety nože předvedli, že se poškozený může na ten nůž nabodnout, když padá dopředu, pokud obžalovaný pevně drží nůž u sebe, protože maketa nože se ohýbala, k čemuž státní zástupkyně namítla, že obhájce zapomněl na záklon dozadu, tak, jak uváděl poškozený. Na otázku ohledně toho, že on ve svém posudku tvrdí, že zranění muselo být způsobenou velkou silou, když poškozený, to, jak to subjektivně vnímal, nikde netvrdil, že to bylo velkou silou, odpověděl, že řezná a bodná poranění nejsou ze začátku bolestivá, protože tam dochází k ostrému přerušeni nervů, nikoliv k pohmoždění. Poškození si většinou vůbec neuvědomují, že byli bodnutí. Až pak zjistí, že se jim lepí košile na tělo, a že krvácí. Poranění poškozeného vzniklo tlakem hrotnatého nástroje, takže tam žádný úder ani cítit nemohl.

17. K doplňujícímu dotazu, zda lze učinit nějaký poznatek z té skutečnosti, že délka rány byla zhruba 5 cm při šířce čepel maximálně 2,5 cm, znalec uvedl, že to nic neříká, protože kůže je elastická. Při bodnutí může ta rána, ten vbod, to je ta délka rány, být užší, než je šířka čepel, protože ta elastika funguje tak, že roztáhne. Já bodnu pod určitým úhlem a vytáhnu pod jiným úhlem. Nebo bodnu a ta oběť se lekne, předkloní se, vytáhnu. Takže pak je ten bod delší, než je šířka čepel.

18. V hlavním líčení byl dále postupem podle § 211 odst. 5 tr. řádu se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně přečten v přípravném řízení zpracovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie, zpracovaný znalci MUDr. Vlastimilem Tichým a PhDr. Jiřím Klosem, Ph.D. k osobě obžalovaného (č.l. 383-405). Znalec MUDr. Vlastimil Tichý zpracovával psychiatrickou část a znalec PhDr. Jiří Klose, Ph.D. část psychologickou.

19. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný netrpí, a ani v době páchání stíhaného skutku netrpěl duševní chorobou, ani organickým psychosyndromem, ani sexuální deviací. Intelekt obžalovaného je v pásmu průměru, kdy znalci u něj zjistili smíšenou poruchu osobnosti, která je nevyzrálá, emočně labilní, nezdrženlivá, s rysy dissociality, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a intoxikací. Dále u obžalovaného zjistili škodlivé užívání marihuany a pravděpodobně i alkoholu bez závislosti. Obžalovaný je schopen uvědomit si účinky marihuany či alkoholu na své jednání a je schopen oběma odolat, v době páchání stíhaného skutku u něj byla prostá intoxikace marihuanou a prostý efekt (nejednalo se o intoxikaci a efekt patické), tyto akcentovaly osobnostní rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost a vedly k ventilaci negativních emocí. Motiv trestného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z osobnostních rysů obžalovaného a jeho reaktivity, marihuana toto akcentovala. U obžalovaného nebyly zjištěny prokazatelné psychické a somatické změny závažnějšího charakteru způsobené požíváním návykových látek či alkoholu. V době páchání trestného činu byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zachovány, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, měrou

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

podstatnou, a to vlivem prostého afektu při intoxikaci marihuanou při poruše osobnosti. Obžalovaný si mohl být vědom, že marihuana by mohla vést k odbrzdění jeho ovládacích schopností, a to v analogii se svým agresivním jednáním pod vlivem alkoholu, ale v minulosti neměl přímou zkušenost s tím, že by po požití marihuany byl agresivní, naopak docházelo po jejím požití k jeho zklidnění při stresech. Obžalovaný je v současné době schopen účasti v trestním řízení, chápat jeho význam a smysl i smysl případně uloženého trestu. Při dalším požívání alkoholu a marihuany či při dekompenzaci osobnosti by mohl být obžalovaný společností nebezpečný. Znalec proto navrhuje uložení ochranného léčení protitoxikomanického, protialkoholního a psychiatrického ambulantní formou. Na základě výsledků psychologického vyšetření lze konstatovat, že úroveň intelektových (rozumových) dispozic obviněného se pohybuje v pásmu nadprůměru, kognitivní (pozornostní, paměťové a exekutivní) funkce a mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti (vštipivost, udržení i znovuvybavení) odpovídají úrovni intelektu, jsou nadprůměrné, dostatečně spolehlivé. Psychologickým vyšetřením nebyly prokázány znaky kognitivního deficitu. Obžalovaný je smíšeně poruchově strukturovanou osobností, s rysy emoční instability a nezdrženlivosti, dissociality a nevyzrálosti. Emocionalita je senzitivní, afektivita prožívající, se sníženou frustrační tolerancí, v zátěži se sklonem k impulzivní reaktivitě, autoregulační dispozice jsou dostatečně rozvinuté, ale v zátěži a při ovlivnění návykovou látkou nespolehlivé. V sociální oblasti je adekvátně ukotven v primárních vztazích, s dostatečně rozvinutými vyššími city, s k věku odpovídající hodnotovou strukturou cílenou na vztahovou oblast. Při psychologickém vyšetření v aktuálním objektivním psychopatologickém nálezů nebyly zjištěny žádné projevy duševní choroby ve vlastním smyslu, tedy psychózy. Po zvážení všech souvislostí znalec hodnotí prognózu resocializace ve vztahu k obvinění jako reálnou, ale ztíženou [vyjádřenou č. 4 na orientační škále: 1) výborná, 2) velmi dobrá, 3) dobrá, 4) ztížená, 5) obzvláště ztížená, 6) téměř vyloučená, 7) vyloučená]. Znalec nenalézá znaky chladné agresivity ani primárně asociální ladění osobnosti obviněného. V osobnostní struktuře není zvýrazněna agresivita jako specifická pohotovost k jednání, hierarchie osobních hodnot a povahová skladba nenavědčuje tomu, že by agresivita byla pro obžalovaného přijatelným řešením sporů, agresivní chování tak není dominantním projevem ani v zátěžových situacích. U obžalovaného nebyly psychologickým vyšetřením prokázány žádné psychické abnormality, které by jej predisponovaly k záměrnému, chorobnému zkreslování či blokování informací, nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Motivace jednání obžalovaného spočívala v situačních faktorech a nebyla primárně chorobná. Pokud bude deliktní jednání obžalovaného soudem prokázáno, jednalo by se o afektivní reakci s agresivním potenciálem v situačním konfliktu. Posuzované jednání není motivačně i realizačně spjato se zjištěnou osobnostní strukturou, spíše vybočuje z jejího rámce, kdy osobnost nenese primární znaky agresivity a asociality. V inkriminovaném období mělo jednání charakter vystupňovaného a nezvládnutého afektu, nebylo plně řízeno racionálními a logickými volnými procesy, motivační proces byl do jisté míry zbrklý, zkratkový, tedy realizace mohla proběhnout bez ohledu na následky, a proto jednání mohlo být v rozporu s morálními hodnotami. V primárním základu motivační složky chování se tak uplatnily především mechanismy zkratkového jednání založené v afektivním prožívání konfliktní situace.

Obžalovaný k posudku dle § 214 tr. řádu uvedl, že THC (marihuanu) užívá z důvodu vysokého pracovního vytížení. Kouřil ji na zklidnění při velkých stresech, asi 2x do týdne. V době posuzovaného skutku byly zrovna svatomartinské body, kdy restaurace praskají ve švech, a kdy žil jenom prací. K doplňujícím dotazům předsedy senátu obžalovaný uvedl, že ten den v sobě neměl alkohol. Snaží se ho neužívat, jelikož to má vliv na jeho pracovní výkonnost. Před domem kouřil cigaretu, marihuanu kouřil po cestě, než došel k domu, ani ne 5 minut. Kouří ji pomocí fajfky, dává si ji tam špetku. Při práci marihuanu nekouří.

V hlavním líčení byly rovněž provedeny věcné a listinné důkazy, kamerové a zvukové záznamy (v podrobnostech viz seznam provedených listinných důkazů v protokolech z hlavních líčení), kdy k relevantním z těchto důkazů soud uvádí následující.

20. Stranám k nahlédnutí byl předložen **jakutský nůž o celkové délce 25 cm, s délkou čepele 12 cm.**

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

21. Z **protokolu o vydání věci**, včetně fotodokumentace (č.l. 56-68), vyplývá, že tento nůž vydal obžalovaný policejnímu orgánu dne 13.11.2023, a že byl zabalený v ručníku v dětském pokoji.

Obžalovaný dle § 214 tr. řádu k noži uvedl, že ten nůž je extrémně ostrý, a že takto špičaté nebyly ani jeho profesionální kuchyňské nože z německé oceli. S nadsázkou řekl, že on sám se toho nože, kvůli tomu, jak je ostrý, bál.

22. Na č.l. 48-49 a č.l. 50-51 jsou vedeny **protokoly o vydání věci** ze dne 11.11.2023, z nichž vyplývá, že obžalovaný vydal policejnímu orgánu batoh obsahující 4 ks kuchařských nožů zabalených v utěrce, modré džíny, modrou a žlutou mikinu, šedý svetr, modrobílý kapesník a mobilní telefon značky Xiaomi M10T se sim kartou tel. čísla xxx. Mikiny a svetr měl předchozí večer na sobě.

23. E. Z. pak policejnímu orgánu dne 16.11.2023 vydala modrou pánskou bundu patřící obžalovanému. **Protokol o vydání věci** je založen na č.l. 69-70.

24. Z **protokolu o prohlídce těla obžalovaného**, včetně fotodokumentace (č.l. 75-85) vyplývá, že na těle obžalovaného byla zjištěna drobná poranění na obou ukazováčcích a na pravém palci.

25. Z **lékařské zprávy žurnálního lékaře Policie ČR** ze dne 12.11.2023 (č.l. 86) vyplývá, že obžalovaný byl schopen policejních úkonů a umístění v cele.

26. Z **úředních záznamů Policie ČR** ze dne 13.11.2023, včetně fotodokumentace (č.l. 517-519) vyplývá, že se obžalovaný na policejní cele poškrábal na krku a na levém zápěstí obalem od paštiky, a že byl preventivně eskortován na FN Bulovka k prohlídce žurnálním lékařem.

27. Ve věci byla dále provedena **prohlídka těla E. Z.**, při které bylo zjištěno poranění na levém malíčku u nohy. Při prohlídce jí byl rovněž odebrán biologický stěr DNA. Protokol, včetně fotodokumentace je veden na č.l. 183-189.

28. Z **protokolu o ohlední místa činu, včetně fotodokumentace** (č.l. 204-290) vyplývá, že předmětem ohledání byl prostor na chodníku u drátěného oplocení ohraničující prostory ZŠ Bronzová. Na místě činu byly zajištěny genetické stopy v podobě stěrů červenohnědé tekutiny ze země, z batohu, z chodníku vedoucího k domu č.p. xxx v ulici Xxx, z vchodových dveří domu, z podlah vedoucích k výtahu a z výtahu. Celkem bylo zajištěno 12 genetických stop. Jako věcná stopa byl zajištěn batoh a černá košile, tzv. rondon.

29. Dále bylo provedeno **ohledání bytu č. xxx** v xxx. patře domu č.p. xxx v ulici Xxx, kde bydlel obžalovaný Z. se svědkyní Z. a dětmi. Při ohledání byly zajištěny genetické stopy v podobě stěrů z kapek krve nebo krevních skvrn z podlah a ze skříňky pod umyvadlem. Celkem bylo zajištěno 6 genetických stop. Jako věcné stopy (celkem 6) byly zajištěny nože nacházející se v kuchyňském koutě. Protokol o ohledání bytu, včetně fotodokumentace je veden na č.l. 291-324.

30. Zajištěné stopy byly následně podrobeny zkoumání, kdy **z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika** (č.l. 411-417) bylo zjištěno, že na genetických stopách byla detekována lidská krev. Profil DNA odpovídající profilu poškozeného G. byl stanoven u stěru z tekutiny z tratolistiště na místě činu a z tzv. rondonu.

31. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie** (č.l. 421-425) vyplývá, že na bundě poškozeného se nacházely 2 defekty v přední části bundy, kdy jeden byl v oblasti hrudníku vpravo a druhý v oblasti hrudníku vlevo. Obě poškození byla vytvořena bodnořezným nástrojem, který však nelze individuálně identifikovat. Lze připustit, že mohla být způsobena zajištěným jakutským nožem.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

32. V rámci **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů** (č.l. 429-433, data stažena na BR-D) byl zdokumentován obsah mobilního telefonu Xiaomi M10T vydaného obžalovaným. Z těchto dat bylo zjištěno, že z toho telefonu bylo dne 10.11.2023 v časech 22:08 hod, 22:10 hod a 22:11 hod. voláno na číslo xxx (kontakt uložen jako „Evza“), přičemž ani jeden z těchto hovorů nebyl spojen (délka hovoru 00:00:00). V čase 22:15:01 hod. bylo voláno na číslo 155, kdy hovor trval 52 vteřin. Poté následuje 12 hovorů (časové rozpětí od 22:20 hod. do 01:32 hod. s číslem xxx, kdy tyto hovory trvaly maximálně 28 vteřin. Během téže noci bylo z čísla xxx zasláno na uvedený telefon celkem 7 zpráv.

K tomuto odbornému vyjádření soud dodává, že ve spise založené BR-D, na němž jsou uložena data, bylo prasklé a k žádosti soudu posléze státní zástupkyně založila do spisu od Policie ČR, Odbor kriminalistické techniky a expertiz, získané BR-D nové.

33. Na č.l. 445 je založeno CD se **záznamem volání na linku 155**, na kterém je zachyceno oznámení E. Z. ze dne 10.11.2023, čas 22:18:07 hod., z něhož vyplývá, že venku na adrese Xxx xxx došlo útočníkem, který již není na místě, k pobodání osoby do břicha.

34. Ze **záznamu zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy** ze dne 10.11.2023 (č.l. 440) se podává, že zasahovala u poškozeného A.G. (pozn. G.), který byl bodnut neznámým útočníkem do oblasti epigastria, kdy došlo k poranění neurčených nitrohrudních orgánů. Na místo zásahu, kterým byla adresa xxx, se záchranná služba dostavila v čase 22:30 hod, v čase 22:43 byl započat urgentní transport poškozeného a na CPALP (cílový poskytovatel akutní lůžkové péče) byl předán v čase 22:52 hod.

35. Na č.l. 448-452 jsou vedeny **úřední záznamy hlídky Policie ČR, Místní oddělení Stodůlky**. Z těchto záznamů vyplývá, že na adresu Xxx xxx, kde mělo dojít k napadení nožem a k bodné ráně do oblasti břicha byla dne 10.11.2023 v čase 22:15 hod. vyslána hlídka Epilog 314, která se na místo dostavila v čase 22:25 hod. Na místě seděl na zemi muž, který se opíral o zídku plotu, byl vystrašený a držel si mikinu na břiše. Dále se zde nacházela oznamovatelka E. Z., která sdělila, že poškozeného někdo bodnul nožem do břicha, ale vlivem stresu k němu nic dalšího nedokázala uvést. Později hlídce uvedla, že nikoho neviděla a nic neví, že s poškozeným jsou dlouholetí kamarádi, a že neznámý pachatel měl tmavé kalhoty a tmavou mikinu s kapucí. Na místo se dostavila také hlídka Libela 423, Libela 10 a záchranná služba (ÚZ na č.l. 448). Z úředního záznamu na č.l. 449 vyplývá, že u obžalovaného byl dne 11.11.2023 v čase 2:50 hod. proveden test na přítomnost omamných a psychotropních látek s pozitivním výsledkem na látku THC. Z úředního záznamu na č.l. 451-452 vyplývá, že se na místo v čase 22:21 hod. dostavila také hlídka Libela 423, proti které vyběhl z nedalekého domu muž, který byl následně ztotožněn jako D. Z.. Ten hlídce sdělil, že nedaleko u plotu základní školy leží chlap, kterého někdo bodl nožem do oblasti břicha, a že je u něj jeho manželka. Hlídka E 314 spolu s pprap. S. z hlídky Libela 423 poskytovala první pomoc poškozenému. Při poskytování první pomoci se zdravotní stav poškozeného začal zhoršovat, upadl do bezvědomí, a proto byla provedena srdeční masáž a životní funkce poškozeného byli obnoveny. Poté se na místo dostavila hlídka Libela 10 a záchranná služba. Nstržm. T. z hlídky Libela 423 vytěžoval obžalovaného, který sdělil, že se vracel domů z práce, kdy na ulici viděl svou manželku, která se snažila pomoci ležícímu muži a křičela na obžalovaného, ať jí pomůže. On proto na ránu v oblasti břicha zraněného muže přiložil svůj pracovní rondon, doběhl domů, kde namočil ručník a následně poskytoval poškozenému první pomoc. Následně hlídka umožnila obžalovanému, aby odešel domů, zkontroloval děti a oblékl se. Poté se vrátil zpět. Hlídka L 423 se snažila vytěžit paní Z., která se chovala agresivně a budila dojem, že je pod vlivem alkoholu. Trvala na tom, že se musí vrátit ke svým dětem, na hlídku křičela, že se jedná o jejího kamaráda, který určitě umře a žádala, aby policie konala svou práci. Členovi hlídky Epilog 314 uvedla, že byla s poškozeným v baru, a když se blížili k místu jejího bydliště, tak se u poškozeného zastavil chlap, který ho měl bodnout nožem do břicha. Popis pachatele ani směr, kterým utekl, uvést nedokázala. Hlídka pak dále prováděla pátrání v domě a přilehlých prostorách. Paní Z. bylo umožněno, aby setrvala ve svém bytě s dětmi, ale byla střežena hlídkou, na kterou křičela,

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

policisty urážela a domáhala se přítomnosti manžela. Na dveřích do bytu Z. byly zaznamenány stopy v podobě kapek. Na místě byla vytěžena sousedka, která bydlí nad Z., a to paní J. K., která uvedla, že u Z. je často velký hluk, že partneři se mezi sebou hádají, kdy několikrát na ně již volala policii pro rušení nočního klidu. V jednom případě se mělo stát, že paní Z. poté přišla před jejich byt s nožem v ruce a vyhrožovala jí.

K těmto záznamům soud dodává, že ty jsou z hlediska důkazního relevantní zejm. z hlediska kdy a kam se dostavila Policie, na základě jakého podnětu, v kolik hodin bylo co oznámeno apod. Skutková tvrzení podaná na místě zjištěnými osobami nejsou brána jako svědecké výpovědi a skutkové poznatky z nich soud nijak nečerpá.

36. Hlídky Policie ČR, Pohotovostní motorizované jednotky s volacími znaky Libela 10 a Libela 423, disponovaly kamerami, jejichž záznamy jsou založeny ve spise na DVD (č.l. 492). Stranám bylo umožněno kamerové záznamy přehrát, avšak strany tyto záznamy přehrát nepožadovaly (postup dle § 213 tr. řádu *per analogiam*). Na těchto záznamech je dokumentována práce policie na místě činu a chování osob, které se na místě činu nacházely, tj. obžalovaného Z.a, poškozeného G. a svědkyně Z.. Z těchto záznamů pak dále vyplývá, že obžalovaný Z. a svědkyně Z. na místě činu uváděli, že poškozeného pobodal neznámý pachatel. Ve vztahu ke svědkyni Z. se jedná zejména o záznam ze složky T. s názvem 341308_341308_232311110222408_0599_N, na kterém svědkyně Z. k dotazu policisty, kam běžel pachatel, uvedla, že neví, že řeší jeho (poškozeného), a že to neviděla (čas 22:25:31 hod.) a záznamy ze složky S. s názvem 327514_327514_10112023223334_1851_N, kde na otázku policisty, zda toho člověka, který pánovi způsobil zranění zná, svědkyně Z. odpověděla, že ne (čas 22:36:41 hod.) a dále policistovi sdělila, že ten člověk nic neříkal, že neviděla, co měl na sobě, a že se to stalo z ničeho nic, v záznamu s názvem 327514_327514_10112023224108_1856_N, pak v čase 22:42:27 hod. k popisu útočníka uvedla, že se normálně objímali (myšleno s poškozeným) na rozloučenou a najednou se to stalo, a že ten útočník měl prostě na sobě jenom tmavý věci, mikinu, kapuci. Ve vztahu k obžalovanému Z.ovi jsou to pak záznamy ze složky T. s názvem 341308_341308_232311110222408_0599_N, kde v čase 22:28:30 hod. na otázku policisty, zda něco viděl, zakroutil hlavou a s názvem 341308_341308_202311110222408_0600_N, ve kterém obžalovaný k dotazu policisty uvedl, že takto už toho muže s manželkou našel (čas 22:31:00 hod.).

37. Dále bylo stranám umožněno přehrání kamerových záznamů z metra, stanice Můstek a Lužiny (DVD na č.l. 479), přičemž přítomní tyto záznamy přehrát nepožadovaly. Z těchto záznamů vyplývá, že obžalovaný v čase 21:33:43 hod. vstoupil na eskalátory vedoucí do stanice metra Můstek, linka B (kamera č. 6331 MS/B ESK), v čase 21:44:15 hod. nastoupil do vagónu metra směr Zličín (kamera č. 6301 MS/B1), v čase 22:01:10 vystoupil ve stanici Lužiny (kamera č. 5401 LZ 1. kolej a v čase 22:02 vychází z metra (kamera č. 5411 LZ výstup ze stanice).

38. Trasu, po které obžalovaný následně šel na místo činu, vyznačil na mapě (č.l. 462). Svědkyně Z. taktéž na mapě (č.l. 464) vyznačila trasu, po které šla s poškozeným.

39. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v opisu z evidence přestupků (č.l. 500) nemá žádný záznam.

40. Z opisu z evidence rejstříků (č.l. 609) bylo zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti čtyřikrát soudně trestán, avšak stran těchto dřívějších odsouzení se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl.

Po provedeném dokazování v hlavním líčení pak nemá soud pochybností z hlediska skutkového stavu a takto má vinu obžalovaného D. Z. za bezpečně prokázanou.

Trestného činu vraždy ve smyslu ust. § 140 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí. Jde o trestný čin úmyslný, přičemž z hlediska zavinění postačuje zavinění ve

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

formě nepřímého úmyslu, kdy pachatel ví, že svým jednáním může porušení nebo ohrožení chráněného zájmu způsobit, a pro případ, že jej způsobí, s tím je srozuměn. Srozuměním se ve smyslu ust. § 15 odst. 2 tr. zákoníku rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

Podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo. Podle § 21 odst. 2 tr. zákoníku je pokus trestného činu trestný podle trestní sazby stanovené na dokonaný trestný čin.

Trestný čin výtržnictví ve smyslu ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku spáchá ten, kdo se veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném dopustí hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí.

41. Pokud jde o **časové a místní okolnosti** posuzovaného skutku, tak z výpovědi obžalovaného Z., poškozeného G. a svědkyně Z., protokolu o ohledání místa činu, úředních a kamerových záznamů policejních hlídek místního oddělení Stodůlky a záznamu zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy má soud za prokázané, že k posuzovanému činu došlo dne 10.11.2023 na adrese Xxx xxx. Časové okolnosti spáchaného skutku pak vyplývají zejména z hovorů obžalovaného a svědkyně Z. na tísňovou linku, kdy z obsahu mobilního telefonu obžalovaného bylo zjištěno, že na telefonní číslo 155 volal obžalovaný v čase 22:15:01 hod., a ze záznamu volání na linku 155, na kterém je zachyceno volání svědkyně Z., bylo zjištěno, že ta volala v čase 22:18:07 hod. Uvedené koresponduje s výpovědí poškozeného, který uvedl, že viděl obžalovaného, jak volá ze svého telefonu záchranku, hned, jak viděl, že poškozenému teče krev, a že svědkyně Z. byla v tu dobu v panice a nějakou dobu jí trvalo, než dokázala záchranku zavolat, s výpovědí obžalovaného, který uvedl, že poškozenému začal okamžitě poskytovat první pomoc a on i svědkyně Z. zavolali záchranku a s výpovědí svědkyně Z., která uvedla, že se snažila zavolat záchranku, ale už byla v takovém šoku, že ani nemohla odblokovat mobil a vytočit číslo, takže už ani neví, jestli se dovolala. Určitě ale věděla, že obžalovaný se tam dovolal. Z kamerových záznamů ze stanice metra Lužiny je pak prokázano, že obžalovaný Z. se v okolí svého bydliště (Xxx xxx), pohyboval nejdříve od 22:02, kdy vyšel z metra.

42. Z takto prokazovaného místa činu pak má soud současně za prokázané, že se jednalo o **místo veřejnosti přístupné** ve smyslu ust. § 358 odst. 1 tr. řádu.

43. Co se týče průběhu skutkového děje (vyjma toho, jak konkrétně došlo k bodnutí poškozeného), tak ten obžalovaný Z., poškozený G. a svědkyně Z. popisují v zásadě shodně. Svědkyně Z. ten večer stála s poškozeným G. u plotu školy před domem, kde bydlela a povídali si. Svědkyně Z. stála zády k plotu a poškozený G. stál naproti ní. To, jestli byl poškozený G. opřený o zeď, si svědkyně Z. již nevybavila. Obžalovaný Z. vypověděl, že viděl ruku poškozeného G. opřenou o plot, kteroužto skutečnost (opření se o plot) poškozený G. připustil, a obžalovaný Z. v návaznosti na to uvedl, že se mu zdálo, že takto poškozený svědkyni (svědkyni) brání v pohybu. Když tam takto stáli, tak poškozený G. vypověděl, že k němu zprava zezadu přiběhl muž a prudce ho, aniž by předtím něco řekl, levou rukou otočil za pravé rameno, což obžalovaný Z. taktéž při svém výslechu potvrdil s tím, že nic neřekl, protože se bál. Svědkyně Z. uvedla, že příchod obžalovaného Z. nejprve nezaznamenala, všimla si jej teprve ve chvíli, když se poškozený G. prudkým pohybem otočil, a kdy bylo zjevné, že ho někdo strhnul. Poté, co obžalovaný Z. takto poškozeného G. otočil, tak ten, dle výpovědi obžalovaného, na to otočení reagoval tak, že klopýtnul dozadu, protože to nečekal, a pak přepadl dopředu. Poškozený G. k tomu shodně uvedl, že, jak to otočení nečekal, tak ztratil rovnováhu, klopýtl dozadu, a když se vrátil zpět, tak připustil, že setrvačností se možná i předklonil dopředu. Ztrátu rovnováhy poškozeného G. a jeho pohyb dozadu a pak dopředu popsala taktéž svědkyně Z.. Během takto tvrzené interakce mezi obžalovaným Z. a poškozeným G., jak vyplývá, z výpovědi obžalovaného Z. a

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

poškozeného G. a taktéž to lze dovodit i z výpovědi svědkyně Z., která pak už jen viděla poškozeného G., jak byl u plotu, držel se za hrudník a řekl něco ve smyslu: „já umírám“, poškozený utrpěl bodné poranění, které bylo způsobeno nožem obžalovaného, a to konkrétně jakutským nožem o celkové délce 25 cm, s délkou čepele 12 cm, který, jak obžalovaný Z. doznává, držel v ruce. Skutečnost, že došlo k bodnutí poškozeného pak vyplývá ze záznamu zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy, založených lékařských zpráv a závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. K objektivně prokazovaným poraněním pak viz níže.

44. Ze vzájemně shodných výpovědí obžalovaného Z.a, poškozeného G. a svědkyně Z. má soud za prokázané, že obžalovaný Z. přistoupil k poškozenému G. zezadu, chytil jej svou levou rukou za pravé rameno, v důsledku prudkého a pro poškozeného neočekávaného trhnutí za rameno, směrem dozadu, lze věřit i tomu, že poškozený se zaklonil dozadu (tím směrem byl za rameno fakticky stržen a pohyb jeho těla dozadu tak je v logice takto tvrzeného napadení) a též v logice věci lze věřit tomu, že pak se poškozený narovnal zpět (přirozená snaha dostat se z nepřirozené pozice), tedy jeho horní část těla z pozice záklonu se narovнала a nelze vyloučit, že se při tomto zpětném pohybu mohl i mírně předklonit. Soud však nevěří tomu, že se takto poškozený předklonil natolik, do (v kontextu předchozího stržení směrem dozadu) opět nepřirozené pozice, aby se svým hrudníkem, při výšce cca 2 metry, dostal do úrovně pasu obžalovaného (v kteréžto oblasti měl dle svého tvrzení obžalovaný držet nůž), aby vůbec bylo možné se napíchnout na nůž. K takovému v kontextu předchozího stržení směrem dozadu následnému nepřirozenému výraznějšímu předklonu neměl žádný důvod, když v tu dobu ještě neměl být zraněn, jak tvrdí obžalovaný.

45. Obžalovaný Z. doznává, že poškozený G. byl bodnut nožem, který on (obžalovaný) držel v pravé ruce, tedy doznává, že poškozenému způsobil bodné poranění, tvrdí však, že jej záměrně nebodnul a jednalo se o nehodu. Obžalovaný tvrdí, že měl pocit, že jeho manželka, svědkyně Z., byla v ohrožení, on jí chtěl chránit, nůž u sebe měl v bundě a zabalený volně v utěrce. Předtím (útokem) ten nůž nijak nevytahoval, nepřipravoval si jej. Až teprve, když přišel (zezadu) k poškozenému, otočil jej (poškozeného) a rovnou, spolu s tím otočením, vytáhl ten nůž, který, jak opakovaně uvedl, držel ve výšce svého pasu, přičemž poškozený, jak klopýtl dozadu, pak přepadl dopředu, tak, slovy obžalovaného, se stala ta nehoda.

46. Převvedeno do skutkového děje obžalovaný tvrdí, že poškozeného, který byl k němu zády, levou rukou chytil za pravé rameno a otočil jej k sobě, poškozený se zaklonil dozadu, poté se předklonil dopředu a při tomto pohybu dopředu se nabodnul na nůž, který obžalovaný v okamžiku, kdy otočil poškozeného, vyndal (pouze jednou, a to pravou rukou, neboť levou rukou otáčel poškozeného) z utěrky a držel jej v oblasti svého pasu.

47. Soud v první řadě nevěří tvrzení obžalovaného, že měl strach o svou ženu, svědkyni Z. a snažil se jí chránit, neboť ani svědek G., ani svědkyně Z. nijak nepotvrzují, že by svědkyně měla být poškozeným napadána či že by měla být v nějakém jiném ohrožení. Poznatek o tom, že svědkyně potřebuje fyzicky ochránit, tak obžalovaný žádný získat nemohl. Jako důvod, proč obžalovaný Z. přiběhl k poškozenému G., a proč měl v ruce nůž, uvedl strach o svou manželku, kterou slyšel dvakrát hlasitě zakřičet (rusky) *ne, prosím*. Když ji slyšel takto křičet, seběhl schody, uviděl dvoumetrového pána (poškozeného), a protože nevěděl o koho jde, tak za ním běžel a ihned, jak k němu zezadu přiběhl, ho velkou silnou otočil a škubnul s ním dozadu a při tom, když ho otáčel, tak současně z bundy vytáhl nůž. Tuto skutkovou verzi podávanou obžalovaným Z. však nepotvrzuje ani poškozený G., ani svědkyně Z.. Svědek G. ve své výpovědi uvedl, že si se svědkyní Z. normálně povídali, neplakala, ani nekřičela, připustil pouze, že v nějakých částech hovoru mohli být hlasitější, např. když svědkyně Z. reagovala na jeho sdělení slovy: „neříkej, opravdu, určitě, to není možné apod.“. Svědkyně Z. rovněž vypověděla, že se to seběhlo strašně rychle, a že příchod obžalovaného k nim ani nezaznamenala, viděla ho až ve chvíli, kdy otočil poškozeného, zejm. však uvedla, že ji v tu chvíli poškozený neohrožoval a ani se ji nesnažil objímat nebo něco podobného, připustila, že, když si s poškozeným povídali, že se mohla projevovat trochu hlasitěji. To, že by řekla *ne, prosím* nedokázala potvrdit ani

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

vyvrátit. To, že by tedy poškozený G. svědkyni Z. v daný moment nějak ohrožoval, svědecké výpovědi poškozeného a svědkyně Z. nepotvrzují, stejně tak není potvrzováno, že by svědkyně nahlas křičela *ne, prosím*. Ze svědky tvrzeného průběhu jejich schůzky z doby těsně před útokem pak ani nevyplývá, že by k takovýmto výkřikům měla mít nějaký důvod.

48. Zejm. však soud nevěří tomu, že poškozený se při zpětném pohybu dopředu předklonil a při tomto předklonu se nabodnul na nůž, který obžalovaný, jak sám tvrdí, držel při těle v oblasti pasu. V prvé řadě soud shledává, v kontextu předchozího stržení poškozeného směrem dozadu, nepřirozenou míru následného předklonu, do nějž by se poškozený, který dle svého tvrzení měří 198 cm (čemuž s ohledem na pořízený videozáznam části výsledku není důvod nevěřit), musel dostat tak, aby se nabodnul na nůž, který obžalovaný, jak opakovaně uvedl, držel v oblasti svého pasu (výška hrotu čepele tak měla být v oblasti pasu obžalovaného + délka čepele nože). Pokud byl poškozený předtím stržen směrem dozadu a z této pozice se narovnával, není jasné, z jakého důvodu, když v tu dobu neměl být ještě zraněn, by se předkláněl takto hluboko, aby se na nůž v uvedené pozici mohl svým hrudníkem nabodnout. Nadto, i kdyby tomu tak bylo, nutně by obžalovaný musel nůž pevně svírat v ruce tak, aby při dopadu poškozeného na hrot čepele obžalovanému rukojeť nože neprojela dlaní a následně hrot nože obžalovaného neporezal na prstech, současně by musel mít obžalovaný ruku s nožem opravdu velmi pevně fixovanou tak, aby při dopadu poškozeného na nůž se mu ruka vlivem rychlosti dopadu a váhy poškozeného (uváděl váhu 89 kg) neposunula zpět ve směru pohybu poškozeného, neboť v tom případě by k vbodu nedošlo, neboť by na místo nepůsobila dostatečná síla. Jak uvedl znalec MUDr. Hladík, v tom případě by došlo, podle míry fixace paže obžalovaného, maximálně k nabodnutí, nikoli však k průbodu pronikajícím do dutiny hrudní. Pro to, aby hrotnatý nástroj pronikl, resp. zajel do těla, je třeba nůž pevně svírat, mít fixované zápěstí a loket, a ještě dělat protipohyb, resp. aktivně držet, neboť jinak se ta ruka vrátí zpět. K takovéto pevné fixaci jak pozice ruky, tak úchopu, však obžalovaný neměl mít žádný důvod, když, jak sám uvádí, poškozeného bodnout nechtěl a nůž vytáhl (jednou rukou) z kapsy a v kapse z utěrky během okamžiku, když již poškozeného strhával za rameno směrem dozadu (nadto tvrdí, že se snažil poškozeného chytout, tedy brzdil jeho tvrzený předklon).

49. Jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a z následné výpovědi znalce MUDr. Hladíka, bodné poranění poškozeného bylo způsobenou tlakem hrotnatého ostrého nástroje působícího proti trupu poškozeného, který velkou silou pronikal zpředu směrem dozadu a vzhůru. Místem vbodu byl nadbříšek (pod mečovým výběžkem hrudní kosti). K tomu, aby nůž pronikl do srdce, je dle znalce MUDr. Hladíka potřeba velké energie. Nůž při tom bodnutí musel proniknout kůží, která je sama o sobě pevná, podkožím, svalovými skupinami, kdy se kupí přímý břišní sval a šikmé svaly, pak pohrudnicí, což je blána, a dále osrdečníkem a srdcem, což je svalovina. Je tam tedy několik svalových vrstev. To, že by k průbodu pronikajícím do dutiny břišní, mohlo dojít způsobem popisovaným obžalovaným Z., znalec MUDr. Hladík při svém výsledku jednoznačně vyloučil. Vyloučil rovněž to, že by se tak mohlo stát za situace, kdy poškozený padá na obžalovaného, ten se ho snaží držet, ale má v ruce nůž, na který se poškozený napíchne.

50. Pokud tedy má soud za prokázané, že obžalovaný přišel ze zadu k poškozenému, chytil jej za pravé rameno, směrem k sobě, z pozice poškozeného směrem dozadu, poškozeného otočil, poškozený se zaklonil a poté narovnal, při čemž se mohl i mírně předklonit, pak v kontextu shora uvedených závěrů znalce MUDr. Hladíka je jediným vysvětlením bodného poranění poškozeného, že při otočení poškozeného a jeho zpětném pohybu jej obžalovaný aktivním pohybem ruky, v níž držel nůž, bodnul do oblasti hrudníku. S nižší výškou obžalovaného v porovnání s výškou poškozeného pak koresponduje i poznatek o průniku nože směrem vzhůru (průnik zpředu směrem dozadu a vzhůru).

51. Na základě skutečností shora rozvedených tak má soud skutkový proběh děje tak, jak jej podává obžalovaný, za vyvrácený a má za bezpečně prokázané, že ze strany obžalovaného došlo k záměrnému bodnutí poškozeného.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

52. Pokud pak jde o **objektivně prokazovaná poranění poškozeného**, tak ta jsou shrnuta v odborných závěrech znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, přičemž podkladem pro jeho vypracování byly mimo jiné lékařské zprávy z Fakultní nemocnice Motol, kde došlo k ošetření poškozeného G.. Ze závěrů znaleckého posudku má soud za prokázané, že poškozenému byla způsobena bodná rána s vbodem v nadbřišku (pod mečovým výběžkem hrudní kosti) délky asi 5 cm pronikající osrdečníkem do pravé srdeční komory. V důsledku bodné rány došlo u poškozeného G. ke krvácení a proniknutí vzduchu do osrdečnickového vaku a v případě, že by mu nebyla poskytnuta včasná vysoce specializovaná kardiochirurgická péče, zranění by vedlo ke smrti.

53. Soud má současně za prokázané, že na zajištění včasné lékařské péče pro poškozeného se v mezích svých možností obžalovaný Z. bezprostředně po tom, co byl poškozený G. bodnut, podílel, jak tvrdí sám obžalovaný, ale potvrzují to i poškozený G. a svědkyně Z., kdy poškozený ve své výpovědi uvedl, že obžalovaný hned, jak viděl, že poškozenému teče krev, volal záchranku. Obžalovaný Z. dále vypověděl, že se svědkyní Z. dali poškozenému tzv. rondon na zatlačení krvácení, že z domu donesl vodu a ručníky, a že s manželkou setrvali na místě do příjezdu záchranné služby a policie a dál pomáhali poškozenému, přičemž poškozený G., to že mu obžalovaný poskytoval první pomoc potvrdil a taktéž to uvedla, i svědkyně Z.. Data z mobilního telefonu obžalovaného pak prokazují, že v čase 22:15:01 hod. obžalovaný volal záchranou službu.

54. Po provedeném dokazování tak má soud za prokázané, že obžalovaný Z. poté co uviděl svoji manželku, svědkyni Z., jak stojí venku před domem u dětského hřiště (školy) opřená zády o plot, a pro něj neznámý muž, poškozený G., stál v její těsné blízkosti čelem proti ní, tak, aniž by jeho manželka byla poškozeným jakkoli ohrožována, přišel k nim a ihned napadl poškozeného G. tak, že jej zezadu levou rukou chytil za pravé rameno, otočil jej k sobě a tzv. jakutským nožem o velikosti 25 cm s dřevěnou stěrkou a čepelí o délce 12 cm, který držel v pravé ruce, poškozeného velkou silou bodl do hrudníku, konkrétně s vbodem v nadbřišku (pod mečovým výběžkem hrudní kosti) délky asi 5 cm pronikající osrdečníkem do pravé srdeční komory, kdy v důsledku došlo ke krvácení a proniknutí vzduchu do osrdečnickového vaku, a v případě, že by mu nebyla poskytnuta včasná lékařská pomoc, na níž se obžalovaný bezprostředně po činu také podílel, a následně vysoce specializovaná kardiochirurgická péče spočívající v emergentní operaci srdce, zranění by vedlo ke smrti poškozeného.

55. Obžalovaný Z. na poškozeného zaútočil zezadu, nečekaně, z ničeho nic, bez předchozího verbálního projevu, velmi ostrým nožem s délkou čepele 12 cm bodl poškozeného, a to za situace, kdy poškozený ho nijak neohrožoval, útok nečekal a nebránil se. Útok nožem obžalovaný vedl velkou silou do oblasti hrudníku, tedy do oblasti, kde je každému známo, že se tam nacházejí životně důležité orgány. Výsledkem pak bylo proniknutí nože do pravé srdeční komory poškozeného a vznik uvedeného zranění.

56. Co bylo pohnutkou, která není zákonným znakem posuzovaných trestných činů, bezpečně prokázané není, žárlivost by se nabízela, avšak obžalovaný ji popírá. V tomto směru, myšleno z hlediska pohnutky, nutno vnímat, že obžalovaný, u nějž nebyla zjištěna žádná duševní choroba, ani organický psychosyndrom, ani sexuální deviace, má smíšenou poruchu osobnosti, která je nevyzrálá, emočně labilní, nezdrženlivá, s rysy dissociality, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a intoxikací, jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie. V době činu pak byl pod vlivem marihuany, jak sám doznává, což, v kombinaci s jeho osobnostními rysy vedlo k **afektu**, v němž se činu dopustil, přičemž myšlenky, jaké měl člověk v afektivním stavu, lze pouze odhadovat. I přesto však nebyla zjištěna jeho nepřičetnost v době činu a ani snížená nepřičetnost. Dle závěrů znalců byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zachovány, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, měrou podstatnou, a to vlivem prostého afektu při intoxikaci marihuanou při poruše osobnosti. I když tedy byly schopnosti ovládací u obžalovaného v době činu podstatně sniženy, nebylo tomu tak v důsledku duševní poruchy, která ve formě nemoci u něj znalci zjištěna nebyla, ani v důsledku ostatních forem duševní poruchy ve smyslu ust. § 123 tr. zákoníku (hluboká porucha vědomí, mentální retardace, těžká asociální

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

porucha osobnosti nebo jiná těžká duševní nebo sexuální odchylka). Tedy snížená přičetnost ve smyslu ust. § 27 tr. zákoníku u obžalovaného prokazována není a nebyla tedy brána v potaz ani v rámci úvah o druhu a výměře trestu (§ 40 tr. zákoníku).

57. Úmysl obžalovaného, jednajícího v afektu, zjevně směřoval k napadení poškozeného a k tomu, aby mu fyzicky ublížil, mohl směřovat k jeho usmrcení, ale i jen snaze mu způsobit těžkou újmu na zdraví, nicméně, ať již (přímo) sledoval cokoli, při takovémto způsobu útoku si nutně musel být vědom toho, že když bude svůj útok směřovat do oblasti hrudníku či břicha, tak může zasáhnout některý z důležitých orgánů pro život (což i zasáhl), a že tímto zasažením může poškozenému způsobit smrt (schopnosti rozpoznávací byly u obžalovaného plně zachovány), a přesto uvedeným způsobem jednal, přičemž k usmrcení poškozeného by i reálně došlo, pokud by mu nebyla zajištěna včasná lékařská pomoc, na níž se obžalovaný bezprostředně po činu, poté, co opadl afekt, také podílel, a následně vysoce specializovaná kardiokirurgická péče spočívající v emergentní operaci srdce. Lze dodat, že toliko náhodou nedošlo k zasažení levé komory srdce, kdy by následkem toho, že byl už z poškozeného vytažen, byly krevní ztráty fatální.

58. S ohledem na skutečnosti shora uvedené tak soud posuzovaný skutek kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný ve stadiu pokusu ve smyslu ust. § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Z hlediska formy zavinění ve vztahu k zamýšlenému následku v podobě usmrcení poškozeného pak je soudem shledáván úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

59. Ve vztahu k napadení poškozeného má soud také za prokázané, že k tomuto fyzickému útoku došlo na místě veřejnosti přístupném, na ulici před školou a daným jednáním tak obžalovaný naplnil též znaky trestného činu výtržnictví ve smyslu § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

zamítnutí důkazních návrhů

60. Návrhy obhajoby na doplnění dokazování zpracováním znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biomechanika, a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, soud pro nadbytečnost zamítnut. Taktéž byl pro nadbytečnost zamítnut návrh obhajoby na výslech poškozeného G..

61. Pokud jde o výslech poškozeného G., tak ten má soud za nadbytečný, neboť s jeho výpovědí k věci již seznámen je, když jeho výpověď z přípravného řízení byla v hlavním líčení přečtena. Ze spisového materiálu vyplývá, že již po výslechu poškozeného v přípravném řízení ten plánoval odjet do Ruské federace. Soud jej přesto, pokud jej původně předvolával k podání svědecké výpovědi, obeslal na ve spise uvedené doručovací/kontaktní adresy, vč. i emailové adresy, avšak neúspěšně, současně Cizinecká policie nemá žádný poznatek, že by se poškozený v současné době zdržoval v České republice. Vše tedy svědčilo tomu, že poškozený skutečně odcestoval do Ruské federace. To pak následně potvrdil soudu též sám poškozený, který reagoval na předvolání zaslané mu mailem, s tím, že potvrdil, že se zdržuje v zahraničí (neuevdl, kde), nadále se léčí a jeho stav mu nedovoluje přijet. Ve věci tedy byly splněny podmínky pro možnost přečtení výpovědi svědka postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, nicméně obžalovaný i státní zástupkyně souhlasili s přečtením uvedené výpovědi poškozeného, ta tak byla přečtena postupem podle § 211 odst. 1 tr. řádu. Obsahově pak je výpověď poškozená podrobná, úplná a soud neshledává věcný důvod, který by zakládal nutnost jejího doplnění. Pokud jde o okolnost bodnutí samotného, tedy aby poškozený podrobně popsal, jak k bodnutí došlo, tak k tomu se poškozený vyjádřil již v rámci výpovědi učiněné v přípravném řízení s tím, že bodnutí neviděl a v danou chvíli ani nevnímal, tedy vyjádřit se k němu nedokázal. To, že je bodnutý nožem si uvědomil až posléze, až když mu začal mokrat svetr, až když rozepl kabát a až, když uviděl to, že má pořezaný hrudník. Dále tvrdí, že už v ruce obžalovaného neviděl. Pokud tedy poškozený tvrdí, že už v ruce pachatele neviděl, přestože ten jej v ruce objektivně vzato měl, samotné bodnutí neviděl a ani nevnímal a to, že je bodnut, si uvědomil až posléze, neshledává soud, co by na

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

tomto tvrzení mělo být k doplnění. Nadto pak na nahrávce z výsledku poškozený demonstroval, jak mělo k celé situaci dojít.

62. Pokud jde o návrh na zpracování znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biomechanika, tak obhájce obžalovaného velmi výrazně brojil proti závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, tvrdícímu, že (volně podáno) k bodnutí došlo velkou silou, na kterémžto závěru posléze i znalec v rámci opakovaných dotazů obhájce setrval. Podle obhájce však znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, není vůbec oprávněn se vyjadřovat k mechanismu a síle vzniku poranění, resp. k mechanismu vzniku poranění se sice vyjádřit může, ale pouze z hlediska zdravotního, nemůže se však vyjadřovat k ohledně síly a intenzity působení síly vedoucí k poranění. Jediný znalecký obor, který se k mechanismu a intenzitě působení síly může odborně vyjádřit, je, dle obhájce, obor forenzní biomechaniky. V tomto kontextu pak obhajoba navrhovala přibrání znalce z oboru forenzní biomechaniky a v návaznosti na tímto znalcem zpracovaný posudek pak vypracování nového posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, kterýžto znalec (soudní lékařství) by pak již pracoval se závěry posudku z forenzní biomechaniky. Obhájce pak zdůraznil, že pokud by soud přihlížel k závěrům znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ohledně mechanismu vzniku poranění a intenzity síly, která byla použita, jednalo by se ze strany soudu o nezákonný postup a v důsledku pak neúplně zjištěný skutkový stav.

63. Vzhledem k tomu, že soud nesdílí názor obhajoby, že znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, není oprávněn se vyjadřovat k mechanismu vzniku poranění a v rámci toho též k síle, kterou bylo na poraněnou oblast působeno, tak tento důkazní návrh obhajoby a v návaznosti na to pak i návrh obhajoby na vypracování nového znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, zamítnul. Pomine-li soud, že forenzní biomechanika není samostatný znalecký obor, ale jedná se o specializaci v rámci oboru kriminalistiky (vyhl. č. 505/2020 Sb.), tak znalec v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, je z hlediska obsahové náplně znalecké specializace oprávněn posuzovat, kromě jiného, mechanismus úrazových dějů u živých i u usmrčených osob a rovněž povahu a případné následky vzniklých zranění. V tomto směru tak soud neshledává žádné pochybení v tom, že se znalec MUDr. Hladík v rámci posudku vyjádřil k mechanismu vzniku trpěného poranění vč. i síly, kterou bylo způsobeno. Lze také připomenout, že daná problematika, zda je znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, oprávněn se vyjadřovat k mechanismu utrpených zranění, byla judikatorně již opakovaně řešena se závěry shodnými, jaké zaujal zdejší soud (srov. zejm. usnesení sp. zn. 3 Tdo 1283/2020 a sp. zn. 8 Tdo 800/2023, částečně též sp. zn. 4 Tdo 1304/2018 a také usnesení Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2007, sp. zn. I. ÚS 308/05).

Při úvahách o druhu a výměře trestu soud přihlížel ke všem skutečnostem relevantním ve smyslu ust. § 39 an. trestního zákoníku.

64. K osobě obžalovaného bylo z opisu rejstříku trestů z hlediska jeho trestní minulosti zjištěno, že se jedná o osobu v minulosti čtyřikrát soudně trestanou, přičemž však stran všech těchto dřívějších odsouzení se na obžalovaného ze zákonných důvodů hledí jako by odsouzen nebyl. Z hlediska přestupkového nebyl k osobě obžalovaného zjištěn žádný záznam.

65. Obžalovaný posuzovaným činem spáchal dva trestné činy, tudíž je namístě ukládání trestu úhrnného ve smyslu ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, kterýžto trest se ukládá podle sazby za nejprísněji trestný z takto se sbíhajících trestných činů, což v posuzované věci je zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku se stanovenou sazbou trestu odnětí svobody od deseti do osmnácti let.

66. Jako okolnosti **polehčující** bere soud to, že obžalovaný před spácháním posuzovaného činu vedl řádný život (trestní bezúhonnost), že projevil upřímnou lítost nad spáchaným činem (byť jej doznává pouze částečně), a že bezprostředně po činu, v mezích svých možností, poskytl poškozeného první

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

pomoc, tedy že se pokoušel o odstranění škodlivého následku, což u pokusů vraždy nebývá zcela obvyklé. Naopak jako okolnost **přítěžující** nutno vnímat, že se obžalovaný svým jednáním dopustil více trestných činů, kdy však soud bere v potaz, že v kontextu závažnosti zvláště závažného zločinu vraždy dle § 140 odst. 1 tr. zákoníku je závažnost přechinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku nízká (byť se stále jedná o trestný čin) a z tohoto úhlu pohledu soud tuto přítěžující okolnost nijak výrazně neakcentuje.

67. Dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného pak zakládá důvod pro ukládání trestu odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, avšak s ohledem na to, že obžalovaný je odsuzován za spáchání dvou trestných činů a při absenci polehčující okolnosti spočívající v úplném doznání se k činu (v posuzovaném případě se obžalovaný doznává pouze částečně), nebyly by pouze s ohledem na dosavadní bezúhonnost splněny podmínky pro ukládání trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, ale trest by byl ukládán mírně nad danou spodní hranici. Nicméně, pokud soud má za věrohodnou obžalovaným projevenou lítost nad spácháním činu, resp. spíše nad důsledky činu v podobě poranění poškozeného, pokud současně soud z důvodu výše uvedeného nijak výrazně nepřeceňuje přítěžující okolnost spočívající ve spáchání dvou trestných činů, a pokud soud v posuzovaném případě výrazně akcentuje snahu obžalovaného po činu, v mezích svých možností, pomoci poškozenému, aby přežil, což v případě pokusů vraždy nebývá zcela obvyklé, pak dospěl soud k závěru, že obžalovanému lze uložit trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby a to i při absenci úplného doznání se k činu. Z těchto důvodů tak soud uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti (10) let. K tomu pak soud dodává, že i když jednání obžalovaného ve vztahu k trestnému činu vraždy bylo kvalifikováno jako pokus, podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby ve smyslu ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku ve věci neshledává zejm. z důvodu, že povaha pokusu jako takového nijak významně škodlivost činu nesnižuje a nijak se nevymyká běžným případům takového trestné činnosti. Trestní bezúhonnost obžalovaného, projevená lítost, vyznívající věrohodně a následná (po činu) snaha o záchranu poškozeného pak mohla být zohledněna v rámci zákonné trestní sazby a tyto polehčující okolnosti našly svůj odraz v uložení trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

68. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody pak byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť je mu ukládán trest za zvláště závažný zločin ve výměře převyšující osm let.

69. Obžalovanému byl dále v rámci úhrnného trestu uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci, a to jakutského nože o celkové délce 25 cm s dřevěnou stěrkou a čepelí o délce 12 cm, neboť tento nůž byl nástrojem posuzované trestné činnosti.

ochranné léčení

70. S ohledem na odborný návrh znalců, kteří zpracovávali k osobě obžalovaného Z. znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie, bylo dále obžalovanému D.Z. podle § 99 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku uloženo ochranné léčení protitoxikomaničké, protialkoholní a psychiatrické v ambulantní formě výkonu, neboť znalci u obžalovaného Z. zjistili smíšenou poruchu osobnosti, škodlivé užívání marihuany a pravděpodobně i alkoholu bez závislosti a dospěli k závěru, že obžalovaný by mohl být při dalším požívání alkoholu a marihuany či při dekompenzaci osobnosti pro společnost nebezpečný. S tím se pak ztotožnil i soud, který neshledal žádné důkazy, které by uvedené odborné závěry znalců zpochybňovaly a uložení uvedeného ochranného léčení tak soud shledal věcně důvodným.

adhezní řízení

71. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a to s částkou 264.507 Kč, včetně zákonného úroku z prodlení ode dne

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

následujícího po dni konání prvního hlavního líčení, představující náklady uhrazené zdravotní pojišťovnou za léčbu poškozeného A. G.. V podání ze dne 8.2.2024 Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky vyčíslila tyto náklady na částku 256.775 Kč (č.l. 164-165) a podáním ze dne 25.4.2024 tuto částku navýšila o částku 7.732 Kč. Celkové náklady na hrazené služby tak tedy činili částku 264.507 Kč (č.l. 563).

72. Zdravotní újma u poškozeného A. G. způsobená v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného byla v řízení prokázána, poškozená zdravotní pojišťovna doložila příslušné doklady ohledně úhrady léčebných výloh (č.l. 166-173 a č.l. 565-567) a za této situace tak byl poškozenou Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky uplatněný nárok na náhradu škody shledán důvodným a oprávněným a obžalovanému byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky částku 264.507 Kč jako náhradu škody uhradit.

73. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky zároveň po obžalovaném nárokovala i zákonný úrok z prodlení ode dne následujícího po dni konání prvního líčení zaplacení, přičemž první hlavní líčení v dané trestní věci proběhlo dne 20.6.2024. Výše úroků z prodlení je stanovena nařízením vlády č. 351/2013 Sb. a odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8procentních bodů (§ 2). Repo sazba ČNB k 1.1.2023 činila 7 % a při zvýšení o 8 %, tak ke dni konání prvního hlavního líčení úrok z prodlení činil 14,75 %. Uvedená výše zákonného úroku z prodlení je po celou dobu prodlení neměnná (k tomu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16.11.2016, sp. zn. 8 Tdo 1292/2016). Pokud jde o počátek prodlení, tak ustanovení § 1958 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, řešící tuto problematiku, je třeba v rámci adhezního řízení vykládat ve shodě s dřívější jednoznačnou úpravou (§ 563 občanského zákoníku účinného do dne 31.12.2013), tj. tak, že po informaci o výzvě poškozeného (v trestním řízení to je okamžik, kdy se obžalovaný s uplatněným nárokem poškozeného seznámil), má obžalovaný plnit následujícího dne, a pokud tak neučiní, je od dalšího dne v prodlení (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17.2.2021, sp. zn. 7 Tdo 1373/2020). Obžalovaný se s takto uplatněným nárokem poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky seznámil při prvním hlavní líčení, tj. dne 20.6.2024 a následující den měl plnit. Jelikož tak neučinil, dostal se dne 22.6.2024 do prodlení.

74. S ohledem na uvedené tak soud obžalovanému D.Z. uložil, aby Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky jako náhradu škody uhradil částku 264.507 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně od 22.6.2024 do zaplacení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi (8) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.D.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku přecházelo (§ 249 odst.1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (§ 249 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 3 tr. řádu). Právo odvolání nemohou s úspěchem uplatnit ty osoby, které se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly.

Poškozený, jemuž byl odsuzujícím rozsudkem, jímž soud odsoudil obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má právo žádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Praha 6. srpna 2024

JUDr. Tome Frankič v.r.
předseda senátu